

## ABJURACIÓ DE GALILEU.

El 22 de juny del 1633, Galileu fou portat, en mula i amb hàbit de penitència al convent de Santa Maria sopra Minerva, on se li llegí la sentència que el declarava sospitós d'heretgia. La declaració acabava dient: “*ens alegrem que siguis absolt sempre que, prèviament, amb cor sincer i fe infinita, davant nosaltres, abjuris, maleeixis i detestis els esmentats errors i heretgies contraris a la catòlica i apostòlica Església de la forma i manera que nosaltres t'imposem*”. Era condemnat, doncs, a abjurar, a reclusió formal en aquest Sant Ofici -que no complí per edat- i a resar durant tres anys un cop per setmana, set salms expiatoris. El text de l'Abjuració és el següent:

*Jo, Galileu, fill del difunt Vincenzo Galileu, florentí, de setanta anys d'edat, acusat davant aquest tribunal i agenollat davant vostre, Eminentíssims i Reverendíssims Senyors Cardenals, Inquisidors Generals contra l'herètica perversitat en tota la comunitat cristiana, tenint davant els meus ulls i tocant amb les meves mans els Sagrats Evangelis, juro que sempre he cregut, crec i amb l'ajut de Déu creuré en el futur tot allò que sosté, predica i ensenya la Santa Església Catòlica i Apostòlica; després, però, havent-me estat ordenat per aquest Sant Ofici que abandoni totalment la falsa noció que el Sol és el centre del món i que no es mou i que la Terra no és el centre del món i es mou, així com no haig de sostenir, defensar ni ensenyar de cap manera ni oralment ni per escrit aquella falsa doctrina; després d'haver-me estat notificat que aquesta doctrina era contrària a les Sagrades Escriptures, vaig gosar escriure i imprimir un llibre en el qual exposava aquesta doctrina ja condemnada, i vaig aportar arguments de gran força a favor seu, sense, però, presentar cap solució per a ells. I per això el Sant Ofici ha declarat que en contra meua hi ha vehements proves d'heretgia; és a dir, que he sostingut que el Sol és el centre del món i immòbil, mentre que la Terra no n'és el centre i es mou. Per tant, amb el desig d'esborrar de les ments de Vostres Eminències i de tots els fidels cristians aquesta vehement sospita, justament concebuda contra mi, amb cor sincer i una fe que no fingeixo, abjuro, maleeixo i detesto els errors esmentats i les esmentades heretgies i en general, qualssevol errors, heretgies i sectes contraris a la Santa Església i juro que, en el futur, mai més no tornaré a dir i a afirmar res de paraula o per escrit que pogués donar lloc a semblant sospita de mi.*

*(Opere, XIX, 406-407).*